

Васил Иванов Кунчев

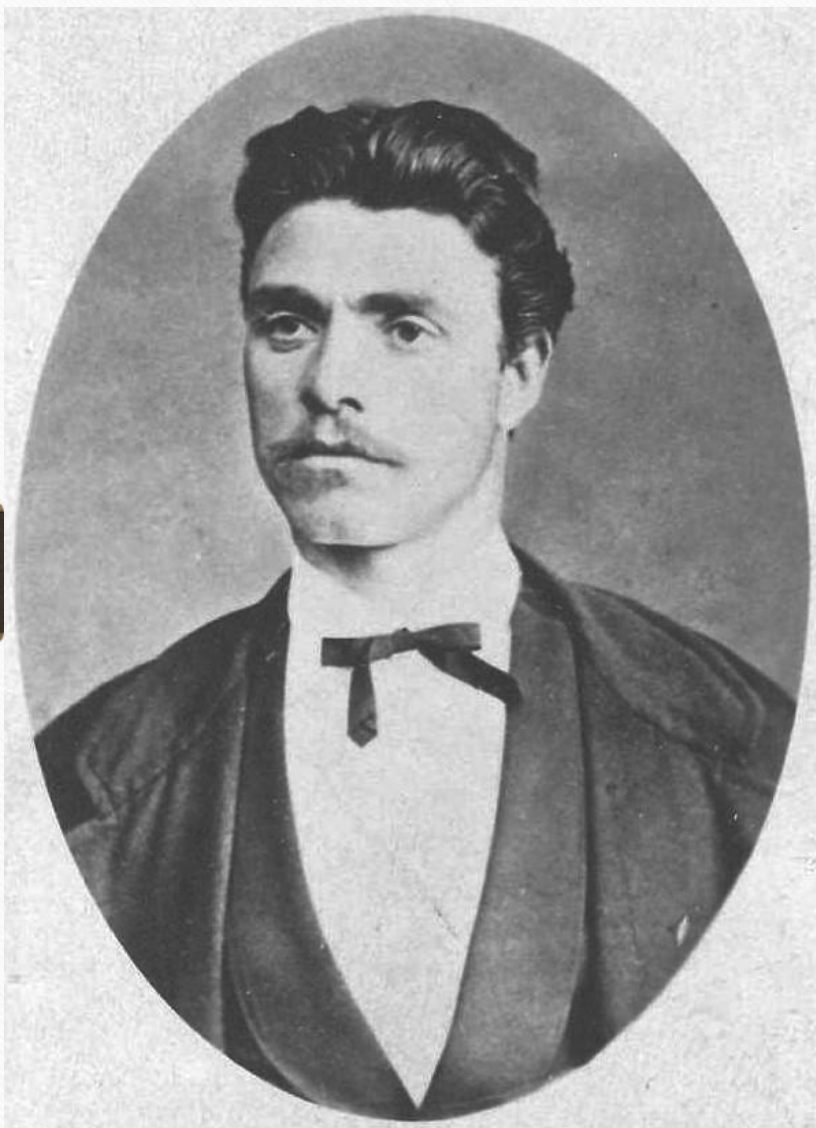
Васил Иванов Кунчев е роден на 6 юли (18 юли нов стил) 1837 година в Карлово. През 1845 година започва образованието си в килийното училище в родния си град, а година по-късно вече учи в местното взаимно училище. Едва на 14 години остава без баща и грижите за младия Васил поема вуйчо му Василий Караиванов. В периода 1852-1854 година той живее в местния светогорски метох и учи църковно пеене. След като вуйчо му се премества в Стара Загора, Левски го последва и завършва II клас на старозагорското класно училище. През 1856-1857 година младежът учи в свещеническото училище на даскал Атанас Иванов в Стара Загора, а през следващата година приема монашески сан дякон с име Игнатий. През 1858 година е ръкоположен за йеродякон и става църковен певец в църквата „Света Богородица“ в Карлово.

През 1862 година Левски напуска родния си град и се отправя към Сърбия, за да се присъедини към Първата българска легия, организирана от Раковски. След разтурянето на легията той се присъединява към четата на дядо Ильо войвода. През 1863 година за кратко е в Румъния, като през лятото се завръща в България. През зимата на същата 1863 година за кратко посещава класното училище на Йоаким Груев.

От 1864 година до началото на 1867 година в различни български селища (Войнягово, Еникьой и Конгас) Левски се занимава с учителска дейност. През пролетта на 1867 година заминава за Румъния, където по препоръка на Раковски е избран за байрактар в четата на Панайот Хитов.

В Белград укрепва познанствата си от Първа легия и се среща с нови революционери, сред които Ангел Кънчев и Любен Каравелов. Скоро след организирането на легията сръбското правителство започва да се държи крайно враждебно с легионерите и в крайна сметка и Втора легия е разтурена.

През август 1868 година отива в Букурещ и се свързва с „Българско общество“, което осигурява и паричните средства за първата обиколка на Апостола из България.

На 11 декември 1868 година с параход от Турну Мъгуреле Дякона тръгва за Цариград, като оттам започва първата си обиколка във вътрешността на страната, подпомогнат от „Българско общество“. Левски посещава Пловдив, Перущица, Карлово, Сопот, Казанлък, Сливен, Търново, Ловеч, Плевен и Никопол. Обнадежден е от постигнатите начални резултати и на 24 февруари се завръща в Букурещ.

На 1 май 1869 година Апостола предприема втората си обиколка. Този път се снабдява със сведения за вътрешни дейци, с пълномощно и прокламация, издадени от името на Привременното правителство в Балкана. Създава контакти в Румъния – като този с Данаил Попов, който първоначално го препоръчва на брат си в Плевен, а по-късно служи на Апостола за връзка с емигрантските среди във Влашко. Братът на Попов запознава Левски с хора, верни на освободителната борба, в градове, близки до Плевен, и така започва изграждането на комитетската мрежа – първо в Плевен, а после и в Ловеч, Троян, Карлово, Калофер, Казанлък, Пловдив, Сопот, Чирпан и други селища.

В края на 1869 година Апостола, заедно с Любен Каравелов, участва в основаването на Българския революционен централен комитет (БРЦК).

През май 1870 година Левски се завръща в България, заема се с доизграждането на комитетската мрежа и създаването на ВРО (Вътрешна революционна организация). За столица на организацията е избран Ловеч, а комитетът там се смята и за БРЦК. Комитетите започват активна работа за привличане на привърженици, за събиране на средства и закупуване на оръжие.

**"АЗ СЪМ ПОСВЕТИЛ СЕБЕ СИ
НА ОТЕЧЕСТВОТО СИ, ДА МУ
СЛУЖА ДО СМЪРТ И ДА
РАБОТЯ ПО НАРОДНАТА
ВОЛЯ."**

ВАСИЛ ЛЕВСКИ

На 1 юли 1872 година Левски се завръща в България и продължава дейността си по организирането на комитетите. Междувременно насочва вниманието си към доставянето на оръжие.

Дякона, решава да раздели страната на революционни окръзи – Орханийски (Ботевградски), Търновски, Сливенски, Ловешки и други. Всеки окръжен център трябва да ръководи местните революционни комитети в окръга. За общ контрол на дейността на комитетите и за наблюдение е създадена тайна полиция. Формира се и тайна поща, снабдена с пароли, кодове и псевдоними.

Васил Левски е заловен и на 6 февруари (18 нов стил) 1873 година. Апостолът на свободата е обесен в столицата. Левски оставя на поколенията около 140-150 писма и прокламации, в които излага идеите си за равноправието на хората, за човешките права и свободи, идеята за демократичното управление, за общуване между народите и съвършеното равенство между тях, идеята за законността и равенството пред законите.

*Ако
спечеля,
печели
цял народ,
ако загубя,
губя само
мене си!*

В. Львский